

մեծ կոհակ մի ձեռնաղ ճիշդ այն ատեն, երբ մենք ստիպուած էինք մեր գետեղերէն անպատճառ դիմացն անցնել: Մեր նաւակը գետին մէջ տեղն էր անցեր, երբ այն այլեւք գլորելով զգրդմամբ մօտեցաւ մեզ: Անիմարթ մի շափեցի կոհակին եւ մեր նաւակին մեծ ուժ իւնին, եւ առաւելութիւնք մեր կողմէ գտնելով՝ անհոգ եղայ, բայց յանկարծ իմ նստած կողմանս վրայ մեծ հարուած մի զգայի եւ տեսայ որ ալիքի մասերն զիլուտ վրայի անձրեւի կամ ինքնուրու էին խառնուել: Հիմարթ ինչն արեւոյ նաւակին մէջ, մէկ վայրկեան ետքն, երբ աչքերս բացի որ այդ միջոցին մերենաբար զոյուել էին — ահա կոհակաց փշուանքն, որ ձեռքս բռնած հովանոցի շրջապատէն յարձանքի նման վար կը հեղուր: Նաւակը լցուեք էր ջրով. իսկայն վրայ թափուեցան երկու նաւակաւոր, որոնք կարճ միջոցի մէջ իրենց փայտէ շերտիներէն մեր անվարձ անկողնի հիւրն նաւակէն գուրս հանեցին: Միւս կողմէն անձրեւն ալ զոգցեալ օրինակ առնելով ճարսխէն, հետագէտն կ'առելքներ իւր շափն: Այլ զօրան անպատուարար մնան անկարելի եր, Նաւակաւորները նաւակը հանգչեցնողցին գետեղերէն վրայ եւ պարզեցին մեր վրայ առաքաւանդէն ծածկոյթը, որ կատարուեցաւ հետեւեալ կերպով. Երեք փոքր գերանէ կայմեր կանգնելով՝ նոցա վրայ երկնցուած գերանէն մինչեւ նաւակի կողմը դաւաղանքներ գրին նաւակին ամբողջ լայնութեամբ եւ ապա օդն կմայրը ծածկեցին առաքաւանդի կտորով: Ապա տած էինք թէ անձրեւի եւ թէ ալիքներու հառաւան, միայն նոքա երբեմն առաքաւանդի ծածկոյթներէն կամ իւր կամ իւր կ'այցնէին մեզ: Կէս ժամ մնացինք այս հեղուանցի ծածկոյթի թիւ անկախ եւ անշարժ. մեղմայտաւ վերջապէս անձրեւն եւ նաւակաւորներս փաթկնուեցան շուանին, եւ զինքն խոտով մօտ զգալով՝ երազող ձիւս նման, կայծակէք ալ նոր ջանքով սկսան զմեզ քաշել: Չորս կողմն թայց էր եւ ես անհանգստութեան պատճառաւ բովանդակ ջրաձուլութեամբ ակնապիշ կը գիտէի այն կողմն, ուր կը յուսայի շուտով տեսնել նաւանկիս քաշը:

Կէտրեն վերջ՝ ժամը Չն էր (ըստ եւրոպ.) եւ օրուան երրորդը, երբ մեր նաւակն ահագին ժայռի մը ստորոտը քերելով զմեզ հանեց քարէ կամուրջի մը գիմաց, որու ձախ կողմը ընդարձակ աւազուտ էր: «Արդուին, Արդուին, յայն ատուն ուղեկիցներ, Այոյմբուն նաւակներուն» ցամաք, ցամաք, որ գոչած ինչն: Նաւակը սիւնի պէտքերու օգնութեամբ մտնեցաւ կամրջին եւ գաղարեցաւ աւազուտին քով: Հասնէ էինք Արդուին:

(Ընթերցողիս):

Ե. ՏԻՆՈՆԱՆ

ԲԱՆԱՍՏԵՂԵԱԿԱՆ

ԾՅԵՆ ՀՈՎԵՐ

Մարգագետինը են ամալի,
Հագիւ ծաղիկ մը թարշամած
Պորագլուխ կեցեր նայի
Հովտին մէջ մերկ եւ տխրամած:

Մէզ մը պատեր է մրթազին
Մարդաթափուր ափանց վերան.
Հողմունը ուժգին երբ յարձակին
Ժառոց շիմունքն իսկ կ'երերան:

Ներքեւ ծառոցն այն անտերեւ՝
Բրլուրն ի վեր լերկ առապար՝
Նրբ գոռայ շուկն բրլեր վերեւ,
Թռչի զիշերն երբ կուրաբար,
Կ'երթամ՝ ցաւով տեսնել յետին
Տերեւն անգամ ինկեր գետին:

Եւ թախծութեան մը տխրամած
Հոն թաղուելով ի զոգս՝ անկամ,
Այս կորուսեալ քարեկամաց
Յետս կը կոչեմ՝ ստուերն անգամ:

Հոն՝ երբ սահին կենացս ժամեր
Զգածեալ սրտիւ խորհիմ՝ զայն օր,
Նրբ առոյգ տիքս ալ թառամեր
Պիտի շտեմնեմ՝ զայց նորանոր:

Aimé Martin.

Թրգմ. Յ. Տ.

ԱՐԴԱՅՈՒՄՆԵՐ

ԱՌԵՅՐԱԿԱՆ

(ՏԵՂԵԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆՆԵՐ ՊՐ. Զ. ԲՈՐԱՐԱՎՈՂՅԻ)

ԶՄԻՌՆԻՐՈՑ 1888 ՏՈՐԻՐՈՑ ՏԵՆԵՐԱԿԱՆ ԳԻՐԲԸ
ՊԸՅՈՒՆԵԱԿԱՆ ՏԵՂԵԱԿԱՆ ԳՐԱԿԱՆ

(Ընթերցողիս եւ վերջ)

Ծ. ՊԻՆԵՐԻՐ:

Պարտա: Ըստ տարիներէ ի վեր զայժմականութիւններէ եկած շարքան տեղոյս համար ունեցած նշանակութիւնը կորսնցուց. ընդ հակառակն ճակնգեղի շարքար շատ մնաւ գտաւ եւ օր ըստ օրէ կը գտնէ: Աւտարիայն եկած շարքան՝ որուն հետ մրցել անկարելի էր, անցեալ տարի քիչ մը նուազեցաւ, որովհետեւ Գաղղիա ամէն հնարք հնարք այս վաճառքը դարձեալ ձեռք ձգելու, զոր եւ կըրցաւ տարուոյս առաջին շորս ամիսները՝ տէրութեան տուած արտաւուժեան ապահովեցնելուն օգնութիւն գտնելով՝ յաջողութեամբ ի գլուխ հանել: Այնպէս որ ասով Աւտարիոյ վաճառականութիւնն հարուած մ'ընդունեցաւ: Սակայն աւտարիայի վաճառականը յառաջ անցան եւ վճարելու պայմանները գիւրացուցին, եւ ասով տուրեւտան ուղիք ծամբու բերուեցաւ:

Եզիպտոսի եւ Հռոմիտա ալ առաջին շորս ամիսները շարքարի վաճառականութեան մասնակցե-